

ELŐFIZETÉSI FŐLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhoz küldve:

Egy évre . . . 10 kor. — fill.
Hat óra . . . 5 kor. — fill.
Három óra . . . 2 kor. 50 fill.

Előfizetési pénzek postautalványokkal küldhetők.

Egyes számok 20 filléért kaphatók a kiadóhivatalban.

BARSS.

HIRDETÉSEK

Négyhasábos peti-sor egyszeri közlésért 14 fill.
Kétszeriért 12 fill., többszöriért 10 fill. fizetendő,
Bélyegdíj minden egyes beiktatásér 10 fillér.

Hivatalos hirdetések

100 szóig 2 kor. 60 fill., azontúl minden szó 2 fillérvél számítatik.

A nyitlertben:

minden négyhasábos garmond-sor díja 80 fillér.
Velünk fizetkedésben levő hirdető-irodák, előfizetők, vagy a gyakori hirdetőket tetemes díj-kezdményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TARSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.

Kéziratok vissza nem adatnak.

FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Megjelen: hetenként egyszer

→ vasárnap reggel. ←

A hirdetések, előfizetések s a reklamációkat a kiadóhivatalba (Takarék- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.

A LAP KIADÓJA: NYITRAI és TÁRSA.

Hivatalos közlemény.

I.

888/1906. szám.

Hirdetmény.

Léva r. t. város képviselőtestülete a f. évi Január 31-én tartott közgyűlésében 608/1906 sz. alatt hozott határozatával, az 1886 évi XXII. t. cz. 110 §-ához képest eirrende te, hogy 1906 évi márczius hó 3-ik napján d. u. 4 órakor rk. közgyűlést tart a „Schoeller & Co.” cég tulajdonát képező „Oroszlán fogadó” és telke megvétele, és esetleg annak mikénti értékesítése s hasznosítása kérdésében érdemlegesen fog intézkedni, — amidőn ezt közkirrre teszem, azon közgyűlésre a képviselőtestület tagjait e helyen is ezennel meghívom.

Léva, 1906. évi február hó 14-én.

Bódogh Lajos
polgármester.

II.

879/1906. szám.

Hirdetmény.

Léva város házi pénztárának és alapjának 1906 évre vonatkozólag szerkesztett költségvetési előirányzata, a városi pénzügyi szakosztály észrevételével és javaslatával együtt a városi számvévi hivatalos helyiségben mai naptól számított 15 napra közzemlére kitetett, az 1886 évi XXII. t. cz. 125. § a rendelkezésének megfelelőleg a cselédből, hogy azt bármely adófizető polgar betekinthesse, s az ellen letani észrevételeit ugyan-ez idő alatt érvenyesithesse, — miről a közönséget ezen hirdetmény kibocsájtása újan értesitem.

Léva, 1906. évi február hó 13-án

Bódogh Lajos
polgármester.

III.

221/1906. szám.

Hirdetmény.

Ezenne felhívának mindazok akik az 1905 ev. közszg. közmunka tartozásait a mai napig ki nem fizették, hogy azt most 8 nap alatt annál inkább fizessék be, mert ellenesetben az végrehajtas utján fog behajtatni.

Léván, 1906. február hó 17.

Komzsik Lajos
az adóhivatal főnöke.

Mai cselédviszonyok.

Asszonyaink panasza, hogy a mai cselédviszonyok egész a türethetlenségig elfajultak, immár társadalmi kérdéssé nőtte ki magát. És tény, hogy az utóbbi időben a cselédség állandóan panasz tárgyát képezi, dacára annak, hogy soha de soha még oly magasra nem csigázott fel a cselédek fizetése, mint a legutóbbi években. De ez még csak hagyján volna, ha jó fizetésért legalább jó cselédet tudnánk kapni. De sajnos, a jó cseléd már-már oly ritkaság kezd lenni, mint a fehér holló.

Valóban oda jutottunk, hogy cselédeink lelkiismeretes szorgalom, munka s legtöbb esetben, becsületesség nélkül is osztozni kívánnak ama javakban, melyek a társadalmi rend folytán az egyesekre háramlanak, pedig ők legkevésbé sem olyanok, hogy szívükön hordanak a társadalmi kötelezettséget és ismernék azon elveket, melyeknek a társadalom minden tagja tartozik hódolni. Nevelésük, sajnos sokkal hiányosabb, semhogy arra még gondolhatnánk: és a mi a földolog, az erkölcsiség is háttérbe szorult ama néposztálynál, mely azelőtt, régen, e tekintetben jó példával járt elől, midőn még, régi jó időkben, a cseléd erkölcsisége nem volt annyira korcs, együtt érzett gazdájával, együtt részesült örömeiben és ebből kifolyólag osztozott fájdalomában, bánatában és így mulhatatlanul oly viszonyoknak kellett kifejenie, hogy a cseléd érezte, hogy nemcsak külső kényszerűség, hanem benső érdek csatolja gazdájához.

De mit tapasztalunk ma? Azt, hogy a cseléd legtöbbször kijátsza a házi fegyelmet és tulteszi magát minden törvényen, melyet csak akkor tart magára nézve kötelezőnek, ha már egyszer pórul járt. Ma már oda jutottunk, hogy a cseléddel szemben a gazda húzza a rövidebbet, miután a törvények

alig nyujtanak velök szemben pártfogást, — pedig jelen viszonyaink között aránylag a cselédek részesülnek a legnagyobb kedvezményben. Egy szegény hivatalnok, aki huszonkét éves koráig iskolába járt azért, hogy 700—800 frt. évi fizetésből egy egész életen át tengesse magát és családját, boldognak érezné magát, ha verejtékes munkája gyömoése gyanánt csak néhány forintot is megtakarithatna évenként. Holott minden valamire való cseléd bérét is félre teheti, ha csak valamenynyire takarékos, nem rabja a divatnak, nem könnyelmű és léha, nem kénytelen arra gondolni, vajjon mit hoz a holnap, mi módon szerzi be mindennapi kenyerét.

De hát mik is ama rendkívüli terhek, melyek cselédeinknek annyi fejtörést okoznak s amelyek miatt vannak családok, hogy alig képesek cselédet kapni? Egy kis főzés, egy kis mosás, tisztogatás, mosogatás az, amit cselédeink végezni, azonban csak hanyagul teljesíteni szoktak. A mindennapi tapasztalás bizonyítja, miszerint e csekély követelményeknek sem felelnek meg, hasonló körülmények között egy hivatalnokot azonnal elbocsájtának állásától.

Az azonban mindez még semmi azon károkhoz, melyeket gondatlanság, hanyagság s szándékos rosszakarattal okoznak és legtöbbször nyíltan is elled törnek, s oly kémekek, kik a szomszédoknál befektetnek.

Itt oly féreg rágódik társadalmunkon, mely sürgős orvoslást kíván, ha azt nem akarjuk, hogy a baj tovább harapódzék, az erkölcsiség rég letűnt és fájdalom, melyik gazdasszony nem került oly dilemma elé: vagy cseléd nélkül maradni, vagy megengedni a kocsisok és béresek látogatásait b. házuknál, mert a női cselédek nem szégyenlik asszonyaikkal szemben az ilyen kikötést: kérem, másképp nem szegődöm

be, csak ha szeretöm bejárhat. Oly elfajulása ez az erkölcsiség, dologtalanság, tisztátalanság, hamislelkűségnek, mely olyan óriási haladást talán seholy nem tett, mint nálunk.

Egyik elkeseredett gazdtól hallottuk, hogy a cselédek elfajulásának maguk a gazdasszonyok az okai, kik attól tartva, hogy cselédet nem kapnak, mindent megengednek a cselédeknek. És ha a dolog mélyére tekintünk, igazat kell adnunk e felfogásnak. Nálunk Léván is annyira megszokott dologgá vált a cselédeknek fennebb előadott erkölcsös (?) magaviselete, hogy azon kellene csodálkoznunk, ha más-kép volna. A lévai cselédirtató gazdáknak különösen a kereskedő világból való része cselédjének magaviseletével egyáltalán nem törődik. És az után természetesen az ilyen szabadjára eresztett cseléd még a soványabb koszt mellett is szivesebben van az ilyen helyen, mint olyan családnál, hol talán a cselédet házhoz tartozónak tekintik, rája felügyelnek, s rendet, tisztaságot és becsületet tanul.

A mai cselédviszonyok romlottságának a háziasszonyoknak elnézése s részben a hatóság lanyha ellenőrzése az oka. Csak szigorubb felügyelet lenne az utczákon, csak jobban ügyelének sokszor az egész főtéri járdát elfoglaló cselédekre és a cselédszerzők működésére, csak egyszer kétszer szigoru büntetéssel sujtaná azt, ki a más cselédjét csalogatja, csak egyszerre egész vonalon eltiltaná a facér legényiséget a cselédekhez való bejárástól s e tekintetben a kapuk alatt is nagyobb ellenőrzést gyakorolna a rendőrség, bizonyára még megjavulnának az állapotok.

Ennek a társadalmi bajnak az orvoslására nem elnézés, de a legnagyobb szigorúság kell. És ha a gazdák önmaguk érdekében nem akarnak rendet tartani cselédek között, a rendőrhatóságnak kell arra őket szorítani.

T A R C Z A.

Ne halljam . . .

Ne halljam a hangod,
Ne lássalak soha . . . !
Meglásd — az én sorsom,
Hányt-vetett — mostoha!

Megosztani véled,
Csak bűn volna tőlem;
Menekülj, fuss rohanj!
Menekülj előlem!

— Ha a szemed látom;
— Ha hozzám szólsz, lágyan,
Felébred egy régi,
Szunnyadozó vágyam.

Felébred, mit ajkam
Soha el nem mondott,
— S akkor te se leszel
S én se, soha boldog . . .

Hitvallás.

A fényt, a napsugárt, a csillogó világot,
A zsihongva zsongó zsvajt szeretem!
Hol nem tesznek rabbá utszéli álmok,
És halotta, elfonyadt virágok,
S ürességtől kongó higgadt szerelem!

A tűz, a nyüzsgés, az élet sustergeése,
Hol köznapi robottól szakad meg az álom,
Hova nem hallik a léleg szivverése,
Hol az egyhangúság szava nincs bevésve,
Éz az életem s ez leszek a — halálom!

Hogyha csöndes . . .

Hogyha csöndes éjszakákon
Sóhaj kísér álmod felett . . .

Liljom lelkű rózsá szálom
Megérzed-e a lelkemet?

Fáradt lelkem ott pihenve,
Ha szomorú lesz az álmod,
Akkor tudom, hogy szivedbe
Boldog órák vágya szállott . . .

S mert a percek elsiettek,
Ha bánatos lesz az álmod;
Megérezem, hogy fáj szivednek,
Amikor elkellett válnod . . .

Karafiáth Jenő

A pókok.

Ezekről a pókokról mit sem tud a Herman Ottó könyve. Pedig érdekesebbek a többi hálószővőnél és rokonszenvesebbek és sajnálatra méltóbbak az ő különös mi-voltukban.

Ott ülnek hosszú, szürke, ólmos téli délutánokon a kávéház ablakfülkéjében és szövik lehetetlen álmokból, soha meg nem érő tervek arannyal írottas himes mesészálaiból a hálót, melyben — magukat fogják meg, önmaguk vergődnek és vigasztalan a ragyogó hálót szöví szegény pókok sorsa.

Hárman voltak ők a pókok, akikben a lelket immár csak a Józsi főpincér habos kávéi tartották.

Józsi volt az utolsó mecenás, aki zsörtölődés nélkül szállította a habos kávékat és a gondviselés önzetlenségével felejtette el, hogy mikor van elseje, amelyen a számla kifizetése ígérődött és hasonlatos képpen elfelejtette, hogy hányan voltak a kifizetetlen kávék a ködös multban.

És mecenáskodott egyébként is. A pó-

kok ugyanis, a csillogó öngyilkos hálót szöví pókok, művészelekek voltak és Józsi a főpincér biztatta a lírai költőt, hogy adja ki a verseit, ő gyűjtötte előfizetőt. A pénzeket át is adta, de a könyv nem jelent meg, mert épen csak ez az öt előfizető volt.

Aztán megkérte Józsi a főpincér a másik pókot, a festőt, hogy fesse le a kis fiát csak így persze, arckép után, mert megakarja vele lepni az anyjukat.

És azóta, óh már régóta készül ez a kép és úgy lehet a Józsi pár aranylakodalmára el is készül.

A harmadik póknál nem rendelt semmit. Ő volt a társaságban a rezignáció és köhögött, rettenetesen köhögött, ragyogó terveit elvegyitette a panasszal, hogy az igazi boldogság csak a családi életben van és hogy egy tiszta asszony megválthatná, ujjá teremthetné.

Az ő szomorúsága volt a három pók hálóijában a fekete fonál, amit ő is, a többiek is érdekesnek, és stilszerűnek tartottak. Ő tőle hát nem rendelt semmit Józsi, hanem legalább meglepő egy üveg sirolinál és mikor hazafelé indult, gondosan begombolta a kabátját, mintha az anyja lett volna.

De a sirolin és a kabát begombolások mit sem változtattak a dolog folyásán. A pókok egy nap kettlen maradtak.

A harmadik, a szomorú, a köhögő pók a kórházba került és a Józsi érdeklődésére melankolikusán mondta a festő pók:

— Most már megtalálta szegény a

tiszta nőt, aki megváltja. A türelem, az emberszeretet, a lemondás fehér szárnyu madara hajlik lábban égő feje föl: az ápoló nővér.

— És mily boldog, — szegény barátunk — folytatta az író pók. Az első szép harmonikus, megtisztító érzése az életének a — halála. Mily tiszta ott minden, mily fehér, mily meleg és az apáca bűvös tiszta kezének biztató simogatása alatt halálba fogyni, örökre elaludni milyen édes lesz neki.

Józsi a hangerlijébe megtörölte a szemét és azután zsörtölődött egész délután, mint aki gyűlöli ezt a cudar világot, amely elhagyja kalódn az ő nagy pókjait az édes fiát.

A két pók pedig, hogy egyedül maradt az ablakfülkéjében, egyideig szótlannul bámult a szürke füstbe.

Azután előről kezdtek a csillogó háló szövést:

— Ez nem lehet így tovább, — kezdte a festő. — Az első pénzéből, amit a véletlen országutján találok, vászrat veszek és némi festéket. Szépia kell és okker; ez kifogy. És megfestem a század leghatalmasabb képét. Tudod a „Sibéria hátán”-t. Álmos fehér, szürke halálszínbe mártott lesz a levegője s a hátánál a számzóttok falkája, a kózákok. A lelke fog megfagyni, aki látja.

Az összes mázólogégynek epeümlést kapnak majd az irigyságtól. Ilyen kép nem volt még. De lesz . . . de lesz . . .

A szeme csillogott és a keze reszketett

A n.-szecsei tej és hitelszövetkezet.

Tejszövetkezetünk 1903 évi augusztus 1-én kezdte meg működését 38 taggal 63 üzletrésszel vagy is fejőssel. Kétség, aggodalom töltötte el a megalakulásánál közreműködőket, mint az minden kezdet alkalmával történni szokott. — Gondolkozóra ejtett a beruházás, felszerelés költsége, e tetemesnek tetsző összeg, mely előirányzatában a 4000 koronát meghaladta. A bizonytalan eredmény, az ismeretlen jövő, mely reánk várakozott. Megjött azonban s fel lett állítva a gép, működni, dolgozni kezdett, vinni, hordani kellett a tagoknak a tejet, hordoták, vitték is, de a mint elhangzott az első jel, nem 38-an, hanem még egyszer annyian vitték, látva, hogy ez már komoly és életbevágó dolog.

Minden fennakadás nélkül, a legszebb remények között ment, fejlődött a hónapok, rövid évek során szövetkezetünk, az első teljes évben 20 ezer koronát fizetve ki tagjainak tejért s törlesztve adósságát csaknem teljesen, s e második év végére már mindannyian jóleső örömmel gondoltunk; mert nem csak hogy teljesen kifizettük minden tartozásunkat, de még tetemes osztalék is várakozott a tagokra, behordott tejük utáni jutalék gyanánt. Január 27-én tartottuk meg e tárgyban is, az évi számadások felmerülhető kérdések megvitatása, elintézése czéljából is rendes évi közgyűlésünket. A tagok kivétel nélkül mindnyájan megjelentek, tanusítván ezzel is a szövetkezet iránt meleg érdeklődést, szeretetüket, s tudomásul vették az igazgatósági, felügyelő bizottsági jelentéseket, melyek szerint van a szövetkezetnek 87 tagja 137 üzletrésszel 896 kor, értékben; beszállítottak a tagok 130,002 liter tejet, melyért kifizetett 9 fillérjével 11,700 kor. 18 fillér; a szövetkezet összes bevétele 21,406 kor. kiadása pedig 19,644 kor. maradványa 1762 kor. E maradványból mint tiszta nyeresémből az alapszabályok szerint 500 kor. tartalék tőkéhez, 162 kor. a jövő év számlájára iratván elő, a fennmaradó 1178 kor. a beszállított tej arányában minde liter után 0.9 fillérrel szétosztották.

Ez évben 1905-ben tehát a 600 korona még fennállott adósság kifizetésével tiszta nyeresége volt a szövetkezetnek 2362 kor. Két és 1/4 évi fennállás, működés után törlesztettük tehát 4000 koronára rugó berendezési adósságunkat, tőkésítettünk 500 koronát, s a tagok közt szétosztottunk 1178 koronát. — Oly eredmény, mely legvérmesebb reményeinket is messze túlhaladta, s tagjainkban a szövetkezetek iránti bizalmat nem csak megerősítette de határozottan meg is szeretettette.

Tulajdonítható e kiváló eredmény a megelőző 5/4 évről a sok feldolgozott tejnek, mely egész nyáron az 1000 literig is emelkedett, ez évben pedig — mert az előző takarmány hiány miatt a tehének tejhozama tetemesen, csaknek 1/3 résszel apadt — a termelt vaj kilogramonkénti árának 20 fillérrel emelkedésének, ami csak ily kiskörü szövetkezeteknél is évi 1000—1500 korona jövedelem többletet jelent. Továbbá annak,

a teremtés vágyától s a másik pók áhitattal kipiruló arccal halgatta.

Csak nagysokára szállalt meg:

— És én megírom a Krisztus Tragédiát. Az emberek örjóneni fognak. A szinpad kassirozott embereit lesöpöröm a deszkáról, Schakespeare óta... Hisz ismered... És micsoda dicsőség lesz az. A szívem vért írom bele. Tudod ott az első képen a Getzemani kerti jelenet... Holnap már, holnap hozzákezek.

— És az egyik pók ezüst mennyegzős fűszeres párokat fest.

A másik — dijonok a statisztikai hivatalban.

A hálóból, a gyilkos, csillogó, hazug hálóból nincs menekülés.

Csak egy uton arrafelé, amerre már a harmadik elment, amikor megváltotta őt a tiszta nő: Donna Mors.

— Ezekről a pókokról mit sem tud a Hermann Ottó könyve. Pedig de sokan vergődnek a meddő álmok, szines, iratos, hazug hálójában.

De mennyien!

Palásthy Marcell.

hogy a tagok törekedtek lehetőleg jó tejet termelni, a mit igazolt az, hogy büntetésre csak két esetben került a sor s a vajtermelés évi átlaga a 4 1/4 százalékot meghaladta.

S ha ezen kedvező anyagi eredményhez hozzávesszük még azon gazdasági hasznót, mely a takarmánytermelés, marha tenyésztés, gondozás, s ez által a földek javítása által bekövetkező terméstudbtleiben minden kétséget kizárólag mutatkozni fog, s gazdáinkat serkenteni fogja több és változatosabb szarvasutarra tartására, nevelésére, s ha meggondoljuk hogy 20—25 ezer koronát fizet ki egy-egy szövetkezet tagjainak olly termékért, melyből az előtt alig láttak kézzel fogható hasznót és jövedelmet, csak melegen ajánlhatom minden községnek, vagy egyesülten több kisebb községnek ez áldásos és közhasznú intézmény létesítését.

Ezzel kapcsolatosan megemlékezem röviden Hitelszövetkezetünkről is, mely 1901 április elején, tehát 5 évvel ezelőtt kezdte meg működését. — Lényegét, czélját, rendeltetését ismertetnem felesleges, hisz mindannyian ismerjük azt, hogy tagjait takarékosságra szoktatni, s a megszorultaknak olcsó kölcsönt nyújtani hivatása. — Megkezdte működését 63 taggal 137 üzletrésszel, egy-egy üzletrész értéke 50 koronában állapítván meg, mely heti 20 filléres befizetésekből volt 5 év alatt, de lehetett egyszerre is kifizetendő. — S ma tagjainak 230 száma tehát négyszer annyi 380 üzletrésszel. Megtakarítottak tehát a tagok heti 20 filléres befizetéssel 5 év alatt 19 ezer koronát. Betételek kezelünk 4%-os kamatot juttatva a betevőknek 163 ezer koronát. Váltókölcsönünk, mely után a kamat 6—6 1/2% kitesz 83 ezer koronát; kölcsönkölcsönünk mely után a kamat 5 1/2—6%, kitesz 127 ezer koronát. Tehát a 200 ezer koronát meghaladja az az összeg, melyet tagjainknak kölcsön nyújtottunk, olly olcsó kamatra, amilyenre egyetlen vidéki pénzüzetet kisebb kölcsön nyújtani nem képes, minden nagyobb költség nélkül.

Sokakat tudnánk megnevezni, kik e könnyen hozzáférhető, sokszor a becülelés szorgalomra, mint elég fedezeti alapra is támaszkodó kölcsönrel házat, földcséket vettek, vagy terhes, sok felé irányuló adósságaiktól megszabadultak, adtuk jótékony célra is 360 koronát, lehetővé tettük egy hidmérleg beszerzését, s a jövőben — mert hiszen a mult évi tiszta nyereség 1000 koronát meghaladta és fokozottabb mérvben fizethetünk hozzá a tartalék alap gyűjtésén kívül, nemes és jótékony célok előmozdításához, mert ez 5 év alatt közel 5—6 száz kölcsön tétel mellett egyszer sem fordult elő, hogy perre kellett volna mennünk, vagy hogy követelésünk veszélyeztetve lett volna.

Rövid vonásokban, százas számokban ez a két összevágó szövetkezet képe, melyeknek, de mindenké fellett a tejszövetkezetnek felállítását, nem tudom eléggé ajánlani községeinknek. Kiszámíthatatlan hatásában, végeredményben megbecsülhetetlen az a nemzetgazdasági előny és haszon, mellyel ez intézmény létesítése jár. Az elismerés az érdem koszorúja vármegyénk gazdasági egyesületének, tevékeny, minden jót és nemeset, praktikus alaposággal felkaroló, ügybuzgó titkárát Levatic László földbirtokos urat illeti meg, ki nem lankadó buzgósággal, csüggedést rem ismerő kitartással töri meg a közönyösséget, biztat, kitart, lelkesít, áldoz, csak hogy mennél több helyen étesíthesse a jótékony intézményt. — Elismerés és igaz köszönet érte!!

Patay Károly
ev. ref. lelkész.

Barsvármegye közigazgatási bizottságának ülése.

Barsvármegye közigazgatási bizottságának folyó hó 13-án tartott ülésén Simonyi Béla alispán elnökölt. A főjegyző előterjesztette az alispáni jelentést, a mely szerint a közigazgatás menete — dacára a politikai válsággal járó izgalmaknak — az elmúlt hóban is rendes volt. — Ez után jelentést tett Sényi Kálmán főispán ismert bevonulásáról Ar-Maróthra.

A vármegyei tiszti körében az a változás történt, hogy még Kazy János főispán Glekó Oktáv n.-sallói lakost Oszlány szék-hellyel ideiglenes minőségű II. osztályú utbiztossá nevezte ki. A geletneki körorvosi állásra Dr. Budai Mór zsarnócai gyakorló orvos lett megválasztva. Az alispán a gr. szentkereszti járásba faiskola felügyelővé Buncsek Gusztáv grsztkereszti r. kath. főtanítót nevezte ki.

A lévai kir. pénzügyigazgató bejelentette, hogy a mult hóban befizettetett

18,804 kor. 47 fill. 1905-évi január hóban 54,050 kor. 10 fill. a folyóévben kevesebb 35,254 kor. 63 fillérrel. Hadmentességi díjban befolyt 310 kor. mult év január havában 449 kor. — a folyó évben 139 koronával kevesebb. Bélyeg és jogilletékben befolyt 5773 kor. 52 fillér mult év január havában 10878 kor. 60 fill. a folyó évben kevesebb 5105 kor. 08 fillérrel.

A vármegyei tiszti főorvos jelentése szerint a közegészségi állapot Léván és a lévai járásban kedvező volt, — a többi járásokban és rendezett tanácú városokban kedvezőtlenebb, mint a megelőző hónapban.

A kir. tanfelügyelő bejelentette, hogy a vall. és közoktatásügyi miniszter a vármegyei állami iskolák és ovodák 1905/6 1909/10 tanévi költségvetéseit megállapítván — a fedezetlenül maradt személyi és dologi szükségletek fedezésére 5178 korona évi államségi támogatást. — A tanítók fizetésének kiegészítésére és korpótlékokra eddigelé összesen 59044 kor. 60 fillér segélyösszeget engedélyezett. Thonett Gyula nagyugróci nagybirtokosnak és feleségének azért, hogy a nagyugróci és kalacsai áll. iskola szegény tanulóit mintegy 1200 korona értékű ruhával látták el, és ez által az iskola pontos látogatását lehetővé tették, — elismerését és köszönetét fejezte ki a miniszter.

Az árvaszéki elnök bejelentette, hogy január hóban az árvaszék 6 rendes, 1 teljes és 10 rendkívüli ülést tartott. E intézést nyert a rendes ülésekben 431 drb. a teljes ülésben 1 drb. a rendkívüli ülésben 12 drb. ülésen kívül 492 drb. elnökölt 12 drb. Az iktatóba január hóban 1274 beadvány érkezett. — A kiadóban leírás végett 772 drb. — r. t

Levél a fővárosból.

Budapest, 1906. február 13.

Fővárosi leveleimben rendszerint Budapestnek, mint az ország szívének és egyetlen igazi nagy városának aktuális társadalmi vagy művészeti viszonyait szoktam ismertetni; amelyek oly természetűek, hogy valószínűleg érdeklik a vidéki közönséget is.

Ez alkalommal félretéve a pillanatnyi aktualitást, egy oly tárggyal állítok be, mely örökké felszínben van és a hölgyeket különösen érdekli.

Szólni fogok tehát a pesti cselédekről. Léván is gyakran hallottam panaszt a cselédet miatt; s tudom, hogy asszonyi társaságban szinte kikerülhetetlen ennek a témának előhozatala. Vannak, akik kinyunyolják az asszonyokat, mert olyan gyakran foglalkoznak a cselédkérdéssel, s ezt úgy tüntetik föl, mintha társasági képességük korlátolt volna mellett bizonyítana egy tárgynak állandó fészegedését; — de én abban a nézetben vagyok, hogy kivált a kevésbé tehető háziasszonyra nézve alig van kinosabb ügy, mint a cselédkérdés. Az igazán jó módúak természetesen e tekintetben is fölötté állanak embertársaiknak.

Ha már Léván is sok baj van a cselédrel, — elképzelhető, hogy mennyivel több baj van itt. — Pesten egyáltalában csak kétféle cseléd van u. m. rossz és még rosszabb. Tudvalevő, hogy a legtöbb kétes existencia, aki már otthon, a vidéken nem tud boldogulni, a fővárosba jön szenesét próbálni. Megteszik ezt a férfiak is, nők is. A cselédek közt nagyon sok van ilyen, akiknek már nagyon viharos mult van a hátuk mögött; úgy hogy az ember sohasem tudja, kit fogad a házába.

Az a cseléd, akinek hosszabb útra közik vannak könyvében, bizonyára út. Ez aztán folytatja mesterségét a házban is. Talán még ezeknél is rosszabbak azok, akik időközönként megunva a munkát, s csinosabb arcúak, — könnyebb módon akarnak megélni és munka nélkül uraskodni. Ezeknél a cselédség már csak egy — egy ideiglenes kiegészítő állomás, melyet csakhamar elhagynak és föltartóztatlanul rohannak az utolsó stáció felé.

Különbö aránylag kevés az olyan cseléd, kinek nem volna legalább egy — ahogy ők mondják — úsmereje. A pesti úsmerej, aki néha unokatestvér cimzet és jellegét visel, — nagyon szemtelen. Beállít a cselédhez délelőtt, a legnagyobb munka idején, délután, este és éjszaka. E sorok írja, aki cselédet csak oly feltétellel szótott fölfogadni, ha nincs se úsmereje, se unokabátyja, — mégis alaposan megjárta. A cselédszoba közvetlenül a lakás bejáró ajtaja mellett lévén, — a cseléd minden este titokban kinyitotta a konyha ablakán kaparászó úsmerejnek az ajtót aki erre besurrant a cselédszobába és csak másnap reggel kapunyitása után ment el. Így tartott ez heteken keresztül, míg végre a házmester elárulta a titkot. Tekintetbe véve, hogy miféle alak lehet az, aki minden éjszakáját másnak lakásán tölti (talán nem is volt lakása) el lehet képzelni, hogy közbiztonsági szempontból milyen veszedelmesek lehetnek ilyen ismerősök.

Az e fajta cselédek ellentétei azok, akik kikötik, hogy vasárnap délutántól hétfő reggelig tartson a kimenőjük.

Mindenki elgondolhatja, hogy akit a cselédhiány ilyen leány befogadására kényszerít, milyen megbizhatatlan nőt tart a házában, s milyen munkakedvvel dolgozik az átdorberolt vasárnap után hétfőn.

Sok helyen kedveltek a falusi leányok. Ezek még romlatlanok, — gondolja a gaz-

da. Ilyenek egy része azonban se írni se olvasni nem tud, sehová el nem talál, s ha elküldik valahová, nem talál vissza, órákig csavarog: — végre is visszajön, hogy nem jutott el oda, ahova küldték.

Sok cseléd van, aki hamis munka könyvet szegődik el, s csak nap meglója a gazdáját. A másnak munkabonyve alapján persze hiába keresik. Egy részük szerényebb, csak előleget kér, hogy kiválthassa ruháját a kvártélyos asszonytól. Elmegy az előleggel, s vissza se jön; ott hagyva az idegen cselédkönyvet.

A finomabb cselédek meg épen nagyon nehezen kezelhetők. Ezek közt van szobalány, aki klaviroz és franciául beszél, s ha a nagysága görbén néz rá, ideggörccsöt kap. Ha azonban a nagyságos úr vét az illem ellen, azon már nem sértődik meg annyira.

Most veszem észre, hogy még csak nagyon keveset mondtam el abból, amit el lehetne mondani, s levelem már is oly hosszú, hogy be kell fejeznem.

Tisztelt Nagyság, — aki e sorokat olvassa, — ne zugoódjék, ha nincs megelégedve a cselédjével. Gondolja el, hogy pesti cselédet kellene fölfogadnia, és akkor talán — még fölemeli a mostaninak bérét.

Lévai.

Különbélek.

— Léva város polgármesterével sehogysam tud kibékülni Barsvármegye hatósága. — Alig egy pár hete értesültünk arról, hogy a vármegye alispáni hivatala a polgármestertől bepesti és körmöcbányai kiküldetésére felszámítottapidijainak visszatérítését követelte. Ezen hatósági végzés ellen, mint értesülünk, a polgármester felebbezett, felelterjesztést azonban — talán nem elég körültekintő modorban — szerkesztette meg, a mennyiben a felebbezési iratban foglalt kifejezések alapján Simonyi Béla alispán személyében sértve érezvén magát, ellene fegyelmi vizsgálatot rendelt el. Az alispáni hivatal ezen rendelete ellenében a polgármester újból felebbezett a közigazgatási bizottsághoz, felterjesztésében ugyilatszék nem volt kiméletesebb ezuttal sem, sőt kiemelte talán azt, hogy az alispán eljárását Léva város ellen táplált indulatának tulajdonítja s öt mint a város érdekeinek védőjét megtörni igyekezik. A közigazgatási bizottság a polgármester felterjesztésében hatósága ellen is méltelen tanúsított tiszteletlenséget, sértést állapított meg s hivatalától felfüggesztette. — Nem akarjuk a közigazgatási bizottságnak, mint hatóságnak eljárását ezen rendeletében törvénytellennek deklarálni, csak azt kérjük: ha a város első tisztviselője, csak azért, mert a feljebbvalója iránt tiszteletlen volt, felfüggesztetik, mily itélettel suttana ezen illuztriestestület hanyagság, erkölcsstelen életmód, okirathamisítás, hűtlenség, sikkasztás eseteiben? — Mindennek meg van a maga mértéke a közigazgatási bizottság. Nem osztjuk a polgármester irmodorát; ha sértő, elítéljük; de hogy sértésért, tiszteletlenségért egy város első tisztviselőjét felfüggeszteni lehessen, ezt kétségbe vonjuk, ez ellen tiltakozunk kell! Tessék fegyelmileg eljárni ellene, megtartva a törvényes formát — s a mennyiben a bírák érdektelenek — meghajlunk mindenkor itéletükben. — De engedelmet kérünk — mig Simonyi Béla ur, mint alispán nem tud felülemelkedni a Léva—Maróthi érdekeltség küzdelmein; mig Léva és érdekeltsége ügyeit az alispáni hivatal úgy kezeli, amint azt tapasztaljuk: Léva város községe, testbenlélekben egybeforrott polgárai csak helyeselhetik, ha sérelmeik megfelelő módon és alkalmas időben szóvá tétetnek. — Most ugyan nem tartjuk e kérdés felvetését időszerűnek; úgy látszik azonban, hogy felülről soha, még ma, a küzdelem zajában sem feledkeznek meg rólunk; erről tanuskodik legutóbb a 11 városi polgárnak a bizottsági tagsági jogtól történt megfosztása is.

— A százas bizottság gyűlése. A nemzeti ellenállást vezető barsvármegyei százas bizottság f. hó 15-én délelőtt a lévai város-háza dísztermében gyűlést tartott, melynek tárgya volt az ellenállás további szervezése. Határozottá vált, hogy a bizottság megbízottak és szűkebb bizottságok által az ellenállás céljaira gyűjtse össze a hazafias adományokat, és pedig a vidéken, a földműves és szegényebb körülmények között élő más adófizető polgártársaink állami adójuknak 25%-át, vagyis negyed részét fizessék be, mig azok, akik tehetik adójuk egész összegét tegyék le a haza oltárára. Együttal egy ellenállási alap, másként tartaléktőke létesítése is tervben van, mely részvények — illetőleg hitel alapján jöjjön létre. A magyarság, a nemzeti élet kérdése most minden egyes polgártól áldozatot követel, s ezt az áldozatot gondolkodás nélkül meg is hozza az, aki — szívében — magyar.

— Rendkívüli közgyűlés. Barsvármegyeének törvényhatósági bizottsága a f. hó 8-án tartott rendkívüli közgyűlésben 22 szám alatt hozott határozatában kijelentett rendelkezéséről fogva, 1906 évi február hó 22-én délelőtt 10 órakor Aranyosmaróton a székház nagytermében rendkívüli közgyűlést tart, a melynek tárgysorozata a következő:

1. a vármegye által folyamatba tett törvényes ellentállásának további irányítása; 2. a belügyi kormányzat leirata a főispáni volt helyiségeknek helyreállítását iránt.

Szemle a honvédségünkél. Virtsolgi Rupprecht Henrik tábornok, kerületparancsnok Schuetter Ferenc százados vezérkari főnök kíséretében csütörtöktől szombatig szemlét tartott honvéd zászlóaljunk fölött. Pénteken N. Kálnánál volt gyűlést és pedig a nyitrai honvédekkel szemben. A tábornok szombaton utazott el. A látottak fölött kifejezett dicsérete ismét egy levél Brunsvik őrnagy és derék tisztikarának amugy is dus babékosztorijához.

Nőegyleti gyűlés. A Stefánia árvaházat fenntartó lévai nőegylet f. hó 19-én azaz hétfőn d. u. 3 órakor rendes gyűlést tart az árvaház helyiségeiben.

Oh áldott, oh áldott a keze írása! Ebben a sivar, szomorú időben, midőn mindenfelé csak sötétség, a zsarnoki önkény réme tekint felénk, midőn a honfiak csak vállukat vonogatják, és a midőn — szegény! — oly sok magyar ember lódul a zsákmanó után, midőn fő a hivatal, a haza becsülete meg sommi... ebben a gyászos időben tényugárként világít a magyar asszony, a magyar anya honszerető szíve; jóleső meleg árasztja el szívünket és remélünk, föléled bizalmunk az ősi érvényben! — Ifj. dr. Ordódy Vilmos, a lévai járás szolgabírája a következő levelet kapta édes anyjától, idősb dr. Ordódy Vilmosnától:

Édes fiam Vilko! E hó 12-én tehát hétfőn Vezekényen leszek, hol csak egy napot időzök, — ha könnyen szerét teheted, jőjj ki kedden éjszakára hozzám, beszélni szeretnék veled. Hogy nem irunk, annak okát könnyen kitalálhatod. A lapokból látom, hogy 15-én jön hozzátok az ujonnan kinevezett főispán. — Az esetben, ha nem találkozhatnék veled, megírom, hogy semmi áron a hivatalban meg ne maradj, gyere haza, egy darab kenyér mindig akad a számodra ide haza — és a meleg szülői szeretet, azt tudod amugy is. Ellenkező esetben én hazaárvulóra rá nem néznék az életben, te pedig az lennél, ha helyt maradtál. Ölel szerető anyád Irma. Budapest II/2 1906.

Ez a rövidke levél többet ér száz bécsi andienciánál, többet ér a mi híres törvénykönyvünkénél is, mert ezt is kitéphetik kezünkből, lábbal tiporhatják, de az egri hősnők, a Zrinyi Ilonák spártai szívét el nem némítja semmi hatalom, s ha semmi más, ez fogja megmenteni a magyar szabadságot! Az ilyen édes anyának nemcsak a kezét, de bizony meg lehet csókolni leveleinek minden kis betűjét!

A Lévai Casinó vigalmi bizottsága f. hó 12-én tartott ülésében elhatározta, hogy f. évi február hó 27-én, a farsang utolsó napján, a Casinó összes termeiben programmal egybekötött táncmulatságot rendez. A programból különösen érdekesnek ígérkezik a Fregoli testvérek közreműködésel kiket a bizottságnak sikerült az estélyre megnyerni. Az érdeklődés a mulatság iránt már ez idő szerint is igen nagy. A régi gyakorlathoz híven a mulatságra a Casinó meghívókat nem bocsát ki — a tagok vendégeit azonban szívesen látja. Az estély pont 8 órakor kezdődik.

A lévai izr. nőegylet f. évi márczius 4-én tartja meg harmadik teaestélyét. Az érdekes műsorral bevezetendő estély iránt máris folynak az előkészületek. Az érdeklődés általános. Belépti díj 1 korona.

Szépirodalmi és művészeti folyóirat a vidéken. Tekintve a mi irodalmi viszonyainkat, ehez nem csekély bátorság szükséges, s épen azért dicséret illeti az Ipolyságon megjelenő „Az Or” szerkesztőt, kik ezuttal már a harmadik számot küldték szét egyformán változatos, szép és izléses tartalommal. A lap munkatársainak gárdájába tartozik a felvidék valamennyi számottevő írója, és mint a magyarság igazi őre, rendületlenül küzd a nemzetiség tót törökvesek ellen. Így ezen derék vállalat hathatós segítje lesz a Femkének is. Előfizetési ára egész évre 8 korona. Megjelenik havonta kétszer.

Farsang oroszán. Az oroszai cukorgyári iparosai f. hó 24-én a cukorgyári vendéglőben saját tűzoltósága javára zártkörű táncmulatságot rendeznek. Belépti díj: Személyjegy 2 kor. családjegy 3 kor. Kezdeté este 8 órakor lesz.

A siketnémák kórmócbányái intézetében az 1906—1907-ik tanévben 15 első osztályú növendék vétetik fel. Felhívotnak az érdeklét szülők, hogy a fölvétel módoszatának megállapítása végett minél hamarabb jelentkezzenek az intézet igazgatóságánál, illetőleg 7—12 éves gyermekeiket jelentsék be.

Áthelyezés. Hegedüs Mór, az aranyosmaróti állampépítészeti hivatalnál alkalmazott kir. mérnök a közszolgálat érdekében Miskolcra helyeztetett át; helyébe Bernát Samu balassagyarmati kir. mérnök küldetett.

Műkedvelői előadás. A verebelyi kath. kör 1906. évi február 21.- és 25-én, saját pénztára javára a kör helyiségeiben műkedvelői előadást rendez. Kezdeté 8 órakor, a vasárnapi előadás után jelmez bál lesz, jelmez nem kötelező.

Hadúzenet a szivarnak. A régi jó időkről való füstölő szerszám, a pipa, kezdi megint elfoglalni régi birodalmát.

Csendesen, de biztosan indul hódító útjára, kiszorítván a drága szivart, és még drágább cigarettát. Sokan t. i. úgy gondolkoznak mostanában, hogy kár a Dunába vizet stb, — sapienti pauca — meg azután sokat lehet a szivar bojkottjával megtakarítani, meg nem is olyan ártalmas a pipa, mint pl. az az istentelen papír-szivar. Egyik-másik uralhánál már nem is tartanak szivart: ott állanak a pipák, válasszon belőlük a vendég, ha pipázni akar. Hát ez is valami.

A selmeci főiskolát a pénzügyminister rendeletéből febr. 12-én nyitották meg újra, még pedig a félelvi vizsgálatokkal. A főiskolát jan. 9-én zárták be a hallgatóknak az új főispán ellen való tüntetése miatt, akit utóbb, mikor újra Selmecre ment, hogy installálják, a főiskolába akart beszéllésoltatni a pénzügyminiszter, amit azonban a főiskola tanácsa kerekén megtagadott s ebből tolyólag dr. Fodor rektor és dr. Vadász prorektor főmentésüket kérték. Az incidenst békés uton intézték el.

Frigyes főherceg vadászatai. Frigyes főherceg tudvalevőleg a monarchia egyik leggazdagabb földbirtokosa és mint ilyen természetesen ő a tulajdonosa a leggazdagabb és legszebb vadász-területnek is. Az elmúlt évben pl. 100.537 vad került a főherceg vadászterületén terítékre. A statisztikai kimutatás szerint utolsó helyen szerepel a legutóbb megvett „Véghelesi” terület. Itt összesen csak 306 hasznos vadat lőttek le, közte 13 őzbakot és 209 nyulat. Egy speciálitása azonban mégis van és ez az, hogy ott baglyot is lőttek. Az egészben legnagyobb számmal a nyul vezet. Ebből összesen 32.895 drb., fogoly 16.502, fácán pedig 10.367 drb. került a főherceg terítékére. Szarvas 264, zerge 696, őzbak 672, őzsuta pedig 397.

Felfüggesztési határozat.

Barsvármegye közigazgatási bizottságának Léva város polgármestere ellen hozott határozatát az utolsó pillanatban sikerült megszerelnünk; ez szóról-szóra így hangzik: 417/1906 szám.

Barsvármegye közig. bizottsága

A vármegye alispánjának folyó évi január hó 20-án 550/1906 szám alatt kelt azon határozatát, mellyel Bódogh Lajos Léva város polgármestere ellen az alispáni hivatalhoz felterjesztett fellebbezésében használt sértő kifejezések miatt az 1886. XVII. t. cz. 91 §-ában biztosított jogkörében fegyelmi eljárást rendelt el.

Határozat:

A közigazgatási bizottság Bódogh Lajos Léva város polgármesterének a törvényes határidőn belül benyújtott fellebbezése folytán az 1886. XXII. t. cz. 91 §-ának negyedik bekezdése értelmében felülvizsgálat alá vevén, helybenhagyja; egyuttal Dombay Vilmos bizottsági tag indítványának elfogadása mellett egyhangulag kimondja, hogy tekintve miszerint nevezett polgármester a közigazgatási bizottsághoz intézett fellebbezésében a vármegye alispánját újabb sértésekkel illeti az 1896. XXII. t. cz. 93. §-a alapján Bódogh Lajos Léva város polgármesterét hivatalától is felfüggeszti és ellátásának mérvét a felfüggesztés tartamára — a lakpénz érintetlenül hagyásával, — fizetésének felerészében alapítja meg.

Végül kimondja, hogy ezen határozatnak a fegyelmi eljárás elrendelésére vonatkozó része ellen az 1886. XXII. t. cz. 99 §-a értelmében további fellebbezésének nincs helye, ellenben a határozatnak a felfüggesztés iránt rendelkező része a belügyminiszterhez intézendő s 15 nap alatt ezen bizottsághoz benyújtandó fellebbezéssel támadható meg, de a felfüggesztés már ezen határozat alapján fellebbezés esetében is végrehajtandó.

- Miről:
- 1, az alispánt.
 - 2, Léva város közönségét az 1886. XXII. t. cz. 93. §-ának végső bekezdése értelmében további eljárás céljából.
 - 3, Dr. Boutka Győző mint a vizsgálatot megqízott tb. főügyészt a vonatkozó tárgyról koadiása mellett.
 - 4, Bódogh Lajos Léva város polgármesterét vétjegy mellett értesíti.

Kelt Barsvármegye közigazg. Bizottságának 1906 évi február hó 13-án Aranyosráton tartott ülésében.

Simonyi alispán h. elnök.

Közöltük e határozatot már ma: zért, hogy a nagy közönség lássa, miképen a polgármester ellen a közigazgatási bizottság midőn ily nagy horderejű s talán igazságtalan határozatot hozott, egyelen betűvel sem tudja megindokolni határozata jogos voltát.

Közönség köréből.
Nyilvános nyugtázás.

Dr. Rudnyánszky Tiutsz aranyosmaróthi főszolgabíró úrtól egyizben 24 k., másodizben 14 k., a Lévai kereskedelmibank részvénytársaságtól 20 k., Nyiredy Géza úrtól, Léva város IV. tizedének polgárai nevében, pedig 10 k., Összesen: 68 k., készpénzt kapunk Stefánia árvaházunk czéjaira.

Amidőn ez összeg kézhez vételét — a Bars című hetilap szivosságából — nyilvánosan is van szerencsénk elismerni, fogadják a nemeslelkű adakozók kis árvánk nevében, leghálásabb köszönetünket.
Léván, 1906. február 16.

Leidenfrost Tódorné Faragó Sámuel négygl. alelnök. négygl. titkár.

Köszönet nyilvánítás.

Az első magyar általános biztosító társaság tek. főügynöksége Léván, a tűzoltóságok beszerzésére, mintmult évben, úgy az 1906 évre is 200 koronát adományozott, melyet átvettem, ezen nemes adományért hálás köszönetét nyilvánítja az egylet nevébe.

Kovátsik Samu ö. t. o. egygl. pénztárnok.

Szerkesztői üzenetek.

P. K. Nagy-Szece. Szívesen adunk helyet a közleménynek, de igen kérjük, sziveskedjék a jövőben olvasható irással leiratni, mert a szedők megszökiik.
Ludo-ika. Kiss későn érkezett, már csak a jövő számban hozhatjuk.

Az anyakönyvi hivatal bejegyzése.

1906. évi február hó 11-től 1906 február hó 18-ig. Születés.

A szülők neve	A gyermek neve	A gyermek neve
Laktis Jakab Velicsánszki K.	leány	Katalin
Kóhn Manó Mállér Malvin	leány	Halva szül.
Nováki István Czudor Zsófia	fiú	István
Lukács Lajos Ivan Mária	fiú	Halva szül.
Petruska Pál Kis Jozefin	leány	Örszebet
Dubovszki János Kuzbert M.	fiú	Mihály

Házasság.

Vőlegény és menyasszony neve	Vallása
ösv. Deutsch H. Faufeder Zs.	Izraelita

Halálozás.

Az elhunyt neve	Kora	A halál oka
Dr. Roskoványi Lajos	49 éves	Szívbenulás
Rudzan Mária	15 éves	égési seb
Fremmel Ilona	2 éves	Tüdőgyulladás
Miklósi Jánosné Tóma I.	26 éves	Tüdő gümőkór

Lévai piaciárak.

Rovatvezető: Kónya József rendőrkapitány.
Buza m.-mazsánként 14 kor. 80 fill. 15 kor. 20 fill. Kétszeres 12 kor. 40 fill. 13 kor. 20 fill. Rozs 12 kor. 20 fill. 12 kor. 40 fill. Arpa 13 kor. 40 fill. 14 kor. 40 fill. Zab 14 kor. 40 fill. 15 kor. — fill. Kukoricza 13 kor. 40 fill. 13 kor. 80 fill. Len-cse 25 kor. — fill. 27 kor. — Bab 23 kor. — fill. 24 kor. 40 fill. Köles 9 kor. 20 fill. 10 kor. 40 fill.

Vetőmagvak 100 kilónként Budapesten. Lóhere 116—132 kor., Luczernagoc 116—122 kor. Muharmag 18—20 kor. Baltacim 28—30 kor. Bükköny 20—24 kor.

Nyiltér.

3422/190. tkvi. szám.

Árverési hirdetményi kivonat!

A lévai kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Adler Viktor szelizi lakos végrehajtónak Engel Gezané és kiskoru Frish Marta végrehajtást szenvedők etieni 225 kor. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyben a lévai kir. járásbíró-ság területén lévő Szódo községben fekvő s a szódói 35 számú tkvben fekvő A 1. sor 35 szám alatt foglalt egész ingatlanokra s azon épült 26 ó. i. számú házra 2403 kor. kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1906 évi márczius hó 9-ik napján del. 10 órakor Szodoközseg bírói házaán! magartandó nyilvános árveresen a kikiáltási aron alul is el fog adatni.

Árverezési szándékozók tartoznak az ingatlanok becslésének 10%-át készpénzben vagy az 1881 évi LX. t. cz. 42 §-ában jelzett ártolyammal számított és az 1881 évi november hó 1-én 3333 szám alatt kelt I. M. R. 8 §-ában kijelölt ovadésképes értékpapiban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881 évi LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Léván a kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóságnál 1905 évi december hó 10 napján.

Pogány kir. járásbíró.

László utca 11 számú ház mely áll 4 szoba, kamra, konyha, befásított kert s külön kerített baromfiás udvarból azonnal

kiadó esetleg eladó.

Bővebbet **LÁSZLÓ IMRE** tkpénz. pénztárnoknál Léván.

Vanszerencsém a n. é. közönség tudomására adni, hogy alulírott a mai naptól **Léván, a vasuti állomás telkén** egy a mai igénynek mindenben megfelelő

é p i t é s i v á l l a l a t o t
és
tölgyhaszonfa üzletet

alapítottam. Tekintettel arra, hogy ezen üzletágakban részben önállóan, részben pedig mint, — **Szauer Izidor és Mór**, lévai cég üzletvezetője már több mint 25 éve működöm, azon reményemnek adok kifejezést, hogy szakképzettségemmel szerzett üzleti összeköttetésem és ismeretségeim révén azon szerencsés helyzetben leendek, hogy a hozzám forduló n. é. közönség kiszolgálásában a legmesszebb menő igényeknek is megfelelni képes leszek.

A n. é. közönséget törekvésem támogatására kérve
vagyok kiváló tisztelettel
Berger Lipót

Gyöngyvirág- créme és szappan arczra kézre legjobb, teljesen ártalmatlan szer.
1 tégely ára 1 korona. — Szappan 80 fill. **BOLEMAN** gyógyszerárban Léván.

Cimbalmozásra, hegedülésre és zongorázásra tanít:
Tóth István
lévai reform. kitanító.

Fodrász-üzlet.
Alulírott tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy a Lang kávéházzal szemben Klain Ödön féle házban levő volt Lehotzky Vilmos féle

Borbély és fodrász üzletet

átvettem, azt modern kívánalmaknak átalakítottam s legfőképen úgy rendeztem be, hogy az összes használatban levő eszközeimet minden használat előtt fertőtlenítem s csak úgy használom.
A n. é. közönség szives párfogását kérve
kiváló tisztelettel
Léva, 1906 febr. hó.

Bartók Béla
borbély és fodrász.

Menyasszonyi selyem
méterenként 85 ktról, 11 ftr 35 krig minden ezinben. Bérmertve és már elvámolvá, Gazdag mintaválaszték póstafordultával.
Henneberg selyem-gyár Zürich.

Ajánlom jó zamatú **h o m o k i b o r a i m a t**, saját termésem:
Rizling fehér fajbor 32 kor.
Mőzes fehér legf. 36
Siller bor (kadarka) 30 hektónként
Kölcsön hordóban 50 litertől feljebb utánvét mellett: **KÖRÖSI JÓZSEF** szállóbirtokos **Jánoshalma** (Bács m.)

A háziaszony gondoskodásán mulik a család üdve, boldogsága!
A Kathreiner-féle Kneipp-malátá kávé
Kathreiner előállítási módszere révén kellemes ízű, az egészséget előmozdító és olcsó, ez által a legmegbecsülhetetlenebb előnyöket nyújtja minden háztartásnak!
Minden vásárlásnál hangsúlyozzuk kifejezetten a Kathreiner nevet és csak eredeti csomagokat kérjünk Kneipp páter védjegyével.

